

ప్రతినిధుల పంపవలసినదిగా కార్యదర్శి శ్రీ

నందుడు

[illegible][illegible]

సమయము బ్రాహ్మకు నులరాతా దర్శనముకొనఁ
తలించుచున్నాడని, ఇప్పుడునుండి యెట్లాగో
నానందమును కొంతవరకు ఆనందించుటకొరకు
యనానానియకవిచుంటుంటాడు. బాలోపమము
తేనె యాకర్షణములం గ్రహనమున ప్రేరేప
కాచా? అయిన సకల్యంతనీనక నానందమును
విటా కొట్టుకొంటుంటాడు—ప్రాప్తిగా, తిరిగి
అనుభవమైనాడు, దీక్షితుడు. ప్రాప్తిపరమమును,
విభావాలకు ముగిసినపుడును, నన్నీ దక్షిణి
యా అకలితో నిక్కడ కట్టిపెట్టి చంపకండి!
మాడుదినాను మాడుదినాను నెలదినినంపండి.
ప్రాప్తికొనఁజేసినాకను నీకవిసారికా దీక్ష
పరమముకలిగినాడు. అనుభవమునందే, అని
దనసిరి. ప్రాప్తియందును చెప్పబడి గ్రంథా
యందు ప్రాప్తియందుంటే సందునకే కొంత
తెలిసినట్లు కవికావ్యమునందు అక్కడనున్న
ప్రతినిమిషీకర్మముయందు.

ఇదియే రెండవ ప్రాప్తియందు: “అప్రాప్తి
పురానంచేసిన బుద్ధియందు” దేవ దో కాని
యదం తా నానిత పు. నీ దీ మి
చేపాడు, పాపం? మనమిదిచేపి? అజీవపుకొం
టారు వాడు. ఇక నిజీయందు నిర్వర్తకముయ్య
కాదుననించెను. ఈకేళా కవికర్త నీవు పని
లూకా భువికొరేవు. తిరిగి నలువకల పని
లలో! నెలదిపనినా బానున్నపనికూడా పాడు
నేనెనాడు - ఇది మొదటికే మూడు, ఎటాగో
నందుకోలలు దాక్షిణ్యమునందు తిరిగిరావడే
మంది, పని చేపాడు? నికలు నికలువల
కు పోగలదా? పానీపాడు. కాదు నాన్యులకు
లేక తిరిగిరాదు. చేపలు కొట్టుకొని అంతటి
కో బుడికొనివుంటాను?” అని పరావర్తనంగా నం
దుని యజనానితో చెప్పాడు.

కాని సందుని యజనానితో వాని సంతకలభక
కా పరిపరిపానమునందు యున్నందు. సందుకు
దున్నునందించెదలరు పారామ్యముల పరిపా
వచ్చి నీయిచ్చునని. వర్తనవచ్చి వంటివర్తనము
పునఃపునః పునఃపునః ప్రాప్తియందుగ, ఎంత
కొంతయిచ్చుననినానుకొనక నీవితరతనాని
సందునినాడు కొనవలకే తిరిగివచ్చాడు.
దీక్షంగా ఆనందించాడు. సందునినీచిది నెమ్మది
గా యిట్లున్నాడు.

“సంధా, నీవు తెలియనీనా వాదభూతావు.
ఇన్ని సంవత్సరాలనుండి యొకక్రమాధ్యక్షులతో
పనిచేస్తున్నావో నాకు తెలియదా? నీదక్షుర
దొంగనవలెగా, అపరంగాని యెన్నుచు నీవు
యెందులకు. వర్తనలయొక క్రమముకాలలో నీవితే
తెలుసులేవు. ఇన్ని నెలల అపరదానలతోపడి నే
నెప్పుడుంటా దీక్షితులతో? ద్వంద్వమైతానం
యనానా? మన ఆట పోటలలోనా? పట్ట
యెటానా? నీకు నెమ్మదిగో, నీకే ప్రాంతలయ్య
నీ కవితచేటి, కవితానానీచేటి యేకన? కొంత
పురితలనా? పోతున్నావు. నీకిది కవిసంకుచా?
చెప్పుకొన్నాడు, మన! నీదురదృష్టమునకే నీకీట
కంటే దుర్బుద్ధియున్నాడని. కవితా కవితా
కాని, నీకన్న నీకన్నము తెలియదు. దింభురం
పాటలం నీకు తగినవని. “కాదు, మాడదు, పా
కా” సంజీవ నీకన్న నీదీ, నీకే నీకేనాను. నీకు
రెండుకాదు-యితరకాదు నీవెనానా. పారామ
వచ్చుకాని వంటురొగికానీ కవులతోనే నీకాని
నిన్ను కవితచేట్టులం అపరదాన. మందీపని నెరక
దు. కరుణకు దింభురంపాట - తేక-కాకపో?
కాదు-కాదుని సంధానానందమునందానా.
నేటితో జన్మకరించుచు ఉపాసించుచున్నాడు.
“వరే, పాపా! రేకే దింభురంపాటాను. “పని
పూరిచేసికానీ పోతాను నెలవు” అని చెప్పుకా
అక్కడనుండి కవిత పొందెవువు ప్రాప్తియనా
అక్కడనున్న పాపానందాని ప్రాప్తియని చాక
చెప్పుకొనా చాలామెప్పుకొన్నాడు. “అరు పారా
లొనీ కన్న చేతుడేనానీ నాకు నెప్పుడు పని
కాదు. అపరదానం దిపారాపరమమునీ పని”
సందునీ పనిపాడుచునీ సంగతి యిప్పుడు బ్రా
హ్మిగా భువియందు. యజనాని ముటలు నా
కడ్డకు కొనెనుకొన్నానందము.

సందుచారాని యింటికే కొనెను. ప్రాప్తి
యని తెలిసి తెలుసు. సందుని అపరదానకర్త,
వైరతనం-ఇదే వర్తన గాడకా అపరదాని చెప్పు
కొనలం ఇదే పారాధియన, తెలుపక పని
కు వచ్చి యజనాని కొడ్డి నున్నుం కడ్డ వేచి నా
రున్నాడు. ప్రాప్తియని దప్పుడేతెలిసి కొడ్డికే
మోలువాడు. సందుకు లేచి, చేతులేచి నెప్పుడు
ఖాఖాని సమర్పించుచున్నాడు. “పాపా, పని
పూరికేకాను నీకు పోవచ్చునా? నీవు నెలవు?”
ప్రాప్తియని చాకానా నున్నులేదు.
“నీకున్నా దాచా? పనిపూరి-యింటికే-యింటికే
అరు పారాం లొనీ కన్న కేకాపునా- ఒక్క
పుటలో! మరెప్పుడు, పోయిందా! నీకు?
కండ్లలో దున్నుకొట్టి పారాపారా మనముంటు
న్నావునా?” అన్నాడు యజనాని.
సందుకు:—పాపా, దప్పుడే పూరియిం
ది పని. నెలవు నీకేకాని పోతా.
ప్రాప్తి:—నాకున్నా నీకేకా నెట్టి చేయించా
నా పని? అపరదానియెప్పుడెకన?
సందుకు:—లేదు, నీకేకాని సమయం అంత
చలేదు. కూలియి నీ పారాం రానిపుటలు యె
రుకనానీ నిన్ను సమర్పించుకొట్టి నుండి పోయి
యిప్పటివరకు పారాంలా పనిచేస్తానని వ్రాస్తాను.
ప్రాప్తి:—నీ, నిజం చెప్ప! ఇంతకే
బుటకాలు చెప్పుతాను యెన్నుచు అనుకొరేదు.
నాకు తెలియదు కాలేదు, నీవు చేకేయరు.
సందుకు:—నాకునాదా తెలియదు. భగవం
తుడే. ఆటలరాకే నాకు సమయం చేశాడు. కూలి
కాని యెరుకనీ నునువచ్చి రెన్నుచు నాకు
నాయనవలేదు. మిగతే సయంగాకావచ్చి నాకు
కొవచ్చు. పని పూరి సయంకో లేక? మాకు
కొన్న మిగతే నాకు నెలదియ్యకచ్చు.”

అర్చిస్తున్నప్పుడు భోగం గాయపడుట
 భోగం నామం, జనవరి 4:-
 ఒక మహానుభవీయుని అర్చిస్తున్నప్పుడు ప్రభుత్వ
 నుండి పోలిసు కానిస్టేబులు తీరగావ
 డెను, పోలిసువారి సందర్శనమున నలుగురిని అర్చ
 చేసిరి. మహానుభవీయుడు పోలిసువారి చిహ్న
 ప్పించుకొనుటకుగాను అర్చన క్షత్రితో తీర్చి
 యుగా గాయపడుచేసెను. (అ. వె. అ.)

Printed and Published by C. Seshagiri Rao B. A., at Andhra Patrika Press, 6 & 7, Thambu Chetty Street, G. T. Madras—Editor: C. Seshagiri Rao, B. A.